

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Primam Secundæ, & Secundam Secundæ Summæ
Theologiæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

5 Vtrum contingentia naturalia subiificantur legi æternæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72759](#)

Dei subdit legi eternæ voluntas aut̄ Dei est aliqd et̄ F
nū. ergo et̄ eterna & necessaria legi eterna subdunt.

¶ 2 Præt. Quicquid subicitur regi, subicitur legi re-
gis: Filius aurem, vñ dicitur 1. ad Corint. 15. subiectus
erit Deo & Patri, cum tradiderit ei regnum. ergo Fi-
lius, qui est eternus, subicitur legi eternæ.

¶ 3 Præt. Lex eterna est ratio diuinæ prouidetia: sed

multa necessaria subdunt diuinæ prouidetia, sicut

piamenta substantiarū incorporalium, & corporū

celestium. ergo legi eternæ subduntur et̄ necessaria.

SED CONTRA. Ea quæ sunt necessaria, impossibile

est aliter se habere: vnde cohibitione non indigent;

sed imponitur homini lex, ut cohibetur a malis, vñ

ex* supradictis patet. ergo ea quæ sunt necessaria, legi

non subduntur.

RESPON. Dicendum, q̄ sicut * supra dictum est, lex
eterna est ratio diuina gubernationis. Quaecunq; er-
go diuina gubernationi subduntur, subiiciuntur etiā
legi eternæ: quæ vero gubernationi eternæ nō sub-
duntur, neq; legi eterna subduntur. Horū aut̄ distin-
ctio attendi p̄t ex his, quæ circa nos sunt. Humanæ
enim gubernationi subduuntur ea, quæ p̄ hoīs fieri
p̄nt: quæ vero ad naturam hominis pertinent, non
subduntur gubernationi humanæ. I. q̄ homo habeat
animā, vel manū, aut pedes. Sic igitur legi eternæ
subduntur omnia, quæ sunt in rebus a Deo creatis si-
ue sint contingentia, sive sunt necessaria: ea vero quæ
pertinent ad naturā, vel essentiam diuinam, legi eter-
næ non subduntur, sed sunt realiter ipsa lex eterna.

AD PRIMVM ergo dicendum, q̄ de voluntate Dei
dupliciter possumus loqui. Vno modo, quantum ad
ipsam voluntatem: & sic cū voluntas Dei sit ipsa essentia
eius, non subdicit gubernationi diuinæ: neq; legi eternæ,
sed idem est qđ lex eterna. Alio modo possumus
loqui de voluntate diuina quantum ad ipsa quæ Deus
vult circa creature, q̄ quidam subiecta sunt legi eternæ,
inquantum horum ratio est in diuina sapientia, &
ratione horum voluntas Dei dicitur rationabilis:
alioquin rōne sui ipsius magis est dicenda ipsa ratio.

AD SECUNDVM dicendum, q̄ Filius Dei nō est a Deo
factus, sed naturaliter ab ipso genitus: & ideo nō sub-
dit diuinæ prouidetia, aut legi eternæ, sed magis ip-
se est lex eterna per quandam appropriationem, ut
patet per* Aug. in lib. de vera relig. Dicitur autem es-
se subiectus Patri rōne humanae naturæ, secundum
quam etiam Pater dicitur esse maior eo. Tertiū con-
cedimus, quia procedit de necessarijs creatis

AD QUARTVM dicendum, q̄ sicut * Philoso. dicit in
5. Metaph. Quædā necessaria habet cām suā necessi-
tatis, & si hoc ipsum q̄ impossibile est ea aliter se ha-
bere, habent ab alio: & hoc ipsum est cohibitor que-
dam efficacissima. Nam quæcunq; cohibetur in cō-
muni, intantum cohiberi dicuntur, inquantum non
possunt aliter facere, quam̄ de eis disponatur.

Super Questionē 23.
Articulum quintū.

1. q. 22. ar. 2.
Et 1. di. 39.
q. 2. articul.
cor. et 3. cō-
tra car. 7. ill.
72. & 73. Et
ver. q. 5. art.
3. & 7. Et
op. 3. cōtra
nisi 126. Et
op. 4. 5. c. 12.
nisi 16. Et
lob. 11.
* q. 50. ar. 4.

Narti. 4. 5. & 6.
eiūdem q̄ nihil
aliud occurrit
tertiendum, nisi p̄
in 5. articul. notes il-
lud. Nullus proprius
loquens, suis acti-
bus legem imponit,
& hoc pro di scul-
tate illa, utrum prin-
cepis subdat legibus.

Super

ARTICVLVS V.
Utrum naturalia contingentia sub-
sint legi eternæ.

AD QVINTVN sic proceditur.
Videtur, q̄ naturalia contingentia non subfint legi eternæ.
Promulgatio. n. ē de rōne legis, * vt supra dictū est: sed promulga-
tio non p̄t fieri nisi ad creature rōnales, quibus p̄t aliquid denū-
tiari. ergo solē creature rōnales
subfint legi eternæ. non ergo

naturalia contingentia.

¶ 2 Præt. Ea quæ obediūt rōni, participant aliquo
rōne, vñ dicitur in 1. t̄ Eth. Lex autem eterna es-
summa, vñ supra dictū est. Cum igitur naturalia
tingentia nō participant aliquo rōne, sed pen-
sint irrationalia, vñ q̄ non subfint legi eternæ.

¶ 3 Præt. Lex eterna est efficacissima: sed in na-
bus contingentibus accidit defectus. n̄ ergo

sunt legi eternæ.

SED CONTRA est, quod dicitur Proverb. 2. cōtra me-
do circundabat mari terminum suum, & legem
nebat aquis, ne transiret fines suos.

RESPON. Dicendum, q̄ aliter est de lege hominis, circa
dicendum, & aliter de lege eterna, quæ est lex Dei. cōtra me-
enim hoīs non se extēdit nisi ad creature rōnales
homini subiiciuntur. Cuius rō est, quælex est
etiuā actuum, qui cōuenient subiectis gubernato-
ri acutius: vnde nullus proprie loquendo, suis cō-
preced.

legē imponit. Quæcunq; autem aguntur circa
rerum irrationalium homini subditarum aguntur
actum ipsius hominis mouentis hīoīs res, nā in
irrationales creature non agunt seipſas, sed a prece-
aguntur, vt * supra habitu cōf. & ideo rebus na-
turalibus homo legē imponere non potest quan-
cunq; ei subiiciantur: rebus aut̄ rōnalibus subi-
cītis p̄t imponere legem, inquantum suo prop-
vel denuntiatione quacunq; imprimet mentem.

quandā regulā, quæ est principiū agendi. Sic ut
homo imprimet denūtiando quoddā interno
principiū actuum hoīi subiecto: ita etiā Deus im-
mit toti naturæ principiū priorum actuum.

ideo per hūc modum Deus d̄ præcipere tom-
rē: fī illud ps. 48. Præceptū poluit, & non p̄t
bit. & per hāc etiā rōnem omnes motus, & ac-
totius nature, legi eternæ subduntur. Vnde
creature irrationales subduntur legi eternæ, in qua
mouentur a diuina prouidentia, non autem p̄
tellectū diuini præcepti, sicut creature ration-

ales. H. hinc
do s̄ habet imp̄tissimo actiū principiū intrin-
sicū ad res naturales, sicut & habet promulgati-
onis, iuantum ad homines: quia per legis promulga-
tionem imprimitur hominibus quoddam dīctum
principiū humanorum actuum, vñ* dīctum est.

AD SECUNDVM dicendum, q̄ creature irra-
tionalia nō participant rōne humana, nec ei obediūt, p̄t
p̄t tñ p̄ modū obediēt rōne diuina. Ad plor-
se extendit virtus rationis diuina, quā virtus res
humanæ. Et sicut membra corporis humani mo-
tūt ad imperium rationis, nō tñ participant ratione
quia non habent aliquam apprehensionem, cōtra
tā ad rationem: ita etiam creature irrationales
mōtūt a Deo, nec tamē propter hoc sunt ratione.

AD TERTIVM dicendum, q̄ defectus qui acci-
derunt in rebus naturalibus, quamvis sint p̄ter ordi-
nem causarum particularium, non tamen sunt p̄ter ordi-
nem causarum vniuersalium, & p̄cipue causarum
me, quæ Deus est, cuius prouidentiam nihil fabri-
gere potest, ut in 1. * dīctum est. Et quia lex eternæ
ratio diuinæ prouidentie, vt * dīctum est: ideo
etius terum naturalium legi eternæ subduntur.

ARTICVLVS VI.

Utrum omnes res humanae subiiciantur legi eternæ.

AD SEXTVM sic proceditur. Videtur, sp̄ mōtūt
enes res humanae subiiciantur legi eternæ. Ita ad
enim Apostolus ad Gal. 5. Si Sp̄ Dei ducimur, cōtra
estis sub lege: sed viri iusti, qui sunt filii Dei p̄-
pōtione